

Un alt merit al *Dicționarului* îl constituie, credem, stabilirea corespondențelor românești pentru termenii polisemantici, atât în funcție de posibilitățile reale de traducere cît și după sensurile din dicționarele explicative rușești¹. Urmând cu consecvență realizarea principiului utilității lucrării sale, autorul a inserat în cadrul articolelor traducerii care nu se repetă și nu se substituie una alteia. În felul acesta, spațiul acordat fiecărui articol este judicios folosit, fără a se omite traducerile cele mai adecvate în raport de context. Includerea unor corespondențe noi completează, sub raport lexicografic, valențele semantice ale cuvântului rusesc, autorul punând la contribuție, în acest scop, o serie de traducerii ale operelor beletristice și unele studii de specialitate. Vom aminti, în acest sens, articole ca *из-за*, *между*, *путь*, *разговор*, *сам*, *самый*, etc.

Dacă comparăm articolul *разговор* din lucrare cu același articol din dicționarul explicativ al limbii ruse elaborat de S. I. Ožegov², constatăm că față de cele trei sensuri inserate și ilstrate în lucrarea amintită și redate în *Dicționar* prin: *vorbă* (*всмунить в разговор* 'a intra în vorbă'), *conversație* (*заязать разговор* 'a lega o conversație') și *discuție* (*без всяких разговоров* 'fără nici un fel de discuții') apare și un al patrulea sens, stabilit din punctul de vedere al traducerii contextuale a cuvântului *разговор* în română și anume *convorbire* (*телефонный разговор* 'convorbire telefonică'). Îmbinarea *телефонный разговор* nu poate fi inclusă la nici unul din primele trei sensuri. Aplicând principiul comutării, constatăm că echivalentele românești nu se substituie reciproc; în plus, cel de-al patrulea, *convorbire*, figurează datorită unei posibilități suplimentare de a reda rus. *разговор* în română. În alte cazuri, chiar dacă în dicționarele explicative sunt mai multe sensuri, dacă pot fi redate printr-un singur echivalent, se alege această din urmă alternativă. Ni se pare o soluție rațională, întrucât pentru cititorul român este important, înainte de toate, să afle cum se pot traduce sensurile multiple ale diferitelor cuvinte. De pildă, la articolul *ходить* figurează patru echivalente care redau cele șase sensuri ale acestui cuvînt, definite în dicționarul explicativ amintit. Si la fel multe altele.

Pe de altă parte, punând la contribuție studii proprii sau ale altor cercetători, amintite la sfîrșitul lucrării, autorul a îmbogățit paleta echivalențelor românești. Aceasta face ca o serie de articole să fie mai bogate decât în dicționarele anterioare, chiar de proporții mai mari. În creșterea volumului unor articole și-au spus cuvântul folosirea datelor privitoare la frecvență, chestiune despre care s-a vorbit mai sus, precum și tendința firească de a pune în circulație corespondențe încă neconsemnatate din punct de vedere lexicografic. Înțînd seama, de exemplu, de rezultatele cercetărilor întreprinse de A. Zakordoneț³ în legătură cu traducerea operelor lui I. S. Turgheniev, autorul a fixat o serie de echivalente noi la articole ca: *обмолвиться* (sensurile

¹ Vezi mai pe larg despre aceasta în articolul nostru *Aspecte ale raportului polisemie – omonimie (pe baza materialului lexicografic rus-român)*, în „Analele Universității București”, Limbi slave, anul XIX, 1970, p. 115-122.

² S. I. Ožegov, *Словарь русского языка* (Изд. четвертое), Moscova, 1960.

³ A. Zakordoneț, *Лингвистические аспекты переводов с русского языка на румынский*, în „Romanoslavica”, XVI, 1968, p. 397–407.